

pligtige, og numre der isoleret betragtet er afgiftsfri, er forestillingen eller underholdningen som helhed afgiftspligtig. Henhører de afgiftspligtige numre under forskellige afgiftsklasser, beregnes afgiften efter det nummer, der betinger den højeste afgift.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *finansministeren* bl. a.:

„Den nugældende forlystelsesafgiftslov er af 1. april 1922. I tidens løb er der ved forskellige love foretaget enkelte ændringer i 1922-loven. Nu er *en gennemgribende revision* af denne lov anset for fornøden. Efter den stærke udvikling, der har fundet sted på forlystelseslivets område, passer 1922-lovens afgiftsregler meget ofte ikke mere. Praktiseringen af loven har derfor i de senere år voldt afgiftsmyndighederne store vanskeligheder, og de afgiftsmæssige resultater, man er kommet til, har i mange tilfælde måttet forekomme helt urimelige. Bl. a. er forlystelser, der efter deres karakter givet burde falde ind under en forlystelsesafgift, på grund af de gældende reglers utilstrækkelighed i stort omfang gået fri for afgift. Dertil kommer, at synspunkterne for, hvorledes de forskellige forlystelser afgiftsmæssig bør placeres, jo også kan ændre sig, og en sådan ændring må formentlig antages i nogen grad at have fundet sted. Der kan i denne forbindelse henvises til, at *koncerter*, der efter 1922-loven var afgiftspligtige, ved ændringsloven af 12. juli 1946 blev gjort afgiftsfri. Endelig må det tages i betragtning, at den økonomiske udvikling kan have ført med sig, at erhverv indenfor forlystelseslivet ikke længere kan bære dens forlystelsesafgift, som efter de nugældende regler skal svares. Hensynet hertil har i høj grad været medvirkende til, at man nu foreslår *teaterforestillinger* gjort afgiftsfri, således som forholdet allerede nu er for *koncerters* vedkommende. Det er det samme hensyn, der har motiveret, at forlystelsesafgiften for *væddeløb med tolisatorspil*, der ved ændringsloven af 12. juli 1946 forhøjedes fra 40 pct. til 60 pct., nu foreslås ført tilbage til sin tidligere størrelse. Den ved samme ændringslov skete forhøjelse af forlystelsesafgiften for *biograf forestillinger* fra 40 pct. til 60 pct. foreslås bibeholdt

Ligesom efter de nugældende regler skal efter lovforslaget afgiften tilfalde staten og den kommune, hvori forlystelsen har fundet sted, med $\frac{2}{3}$ til staten og $\frac{1}{3}$ til kommunen, bortset fra afgiften for *biograf forestillinger*, der tilfalder staten med $\frac{3}{4}$ og kommunen med $\frac{1}{4}$.

I finansåret 1947—48 indbragte forlystelsesafgiften 34,8 mill. kr., hvoraf statskassens andel androg 25,8 mill. kr. I